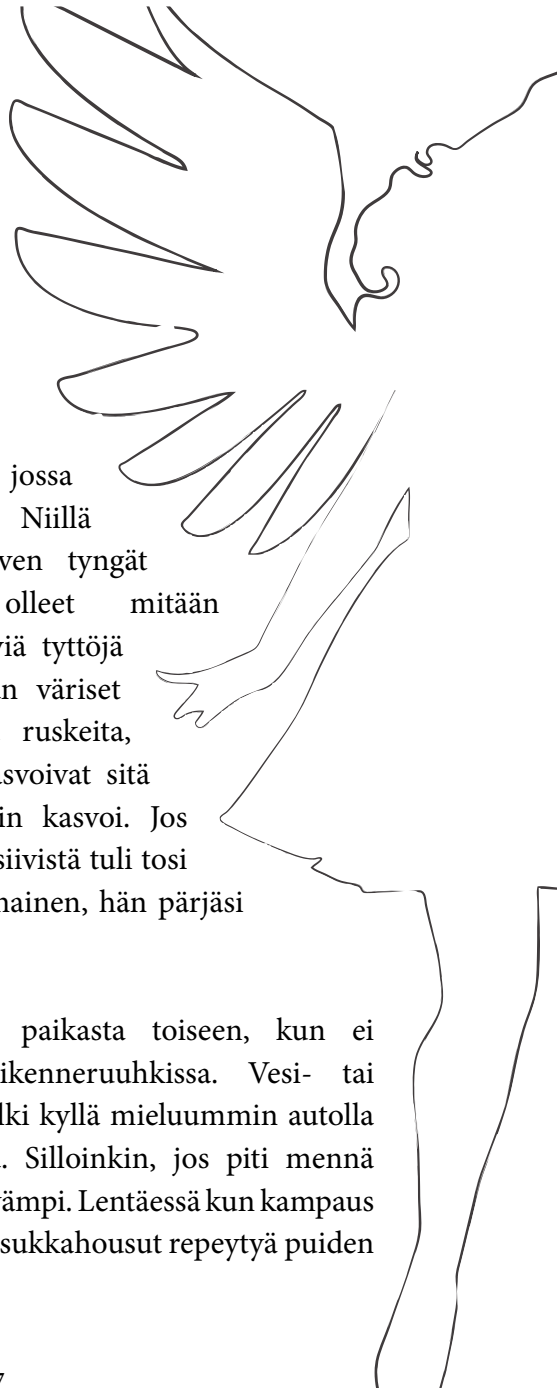

LENTÄVIEN NAISTEN Maa

Olipa kerran maa, jossa naiset osasivat lentää. Niillä oli jo vauvoina pienet siiven tyngät selässään. Ne eivät olleet mitään enkeleitä, vaan eläviä, lentäviä tyttöjä ja naisia. Siivet olivat saman väriset kuin hiukset eli erisävyisiä ruskeita, mustia tai vaaleita. Siivet kasvoivat sitä mukaa, kun tyttö muutenkin kasvoi. Jos tytöstä kasvoi pullea nainen, siivistä tuli tosi vahvat. Jos tytöstä tuli laiha nainen, hän pärjäsi hennomilla siivillä.

Naisten oli helppo siirtyä paikasta toiseen, kun ei tarvinnut istua autossa liikenneruuhkissa. Vesi- tai lumisateessa moni nainen kulki kyllä mieluummin autolla kuin kasteli itsensä taivaalla. Silloinkin, jos piti mennä jonnekin juhliin, auto oli kätevämpi. Lentäessä kun kampauss oli voinut mennä sekaisin ja sukkahousut repeytyä puiden latvoihin.

Olet varmasti kuullut, että autolla ei saa ajaa, jos on ottanut lasillisen viiniä tai oluen. Mutta lentävien naisten maassa naiset saivat lentää, vaikka olivat ottaneet alkoholia. Siitä tuli paljon ongelmia. Naiset lentelivät väärin paikkoihin ja törmäilivät lipputankoihin. Naiset kieppuivat taivaalla miten sattui niin, että hameenhelmat saattoivat olla ylösalaisin. Se oli paha näky se. Lopulta tuli sääntö, ”jos otat, et lennä”. Se teki lentämisen paljon turvallisemmaksi.

Naiset eivät voineet lentää kovin pitkiä matkoja. Voimat eivät riittäneet kuin korkeintaan 10 kilometrin matkoihin. Jotkut hurjat naiset saattoivat lentää yhtä mittaa 30 kilometriä, mutta he olivat poikkeus. Työmatkoilla lentotaito oli tosi kätevää. Nainen saattoi lentää pahimpien ruuhkien ohi ja jatkaa sitten matkaa vaikka linja-autolla tai metrolla.

Jos nainen meni lentämällä kauppaan, hän ei voinut ostaa mitään kovin painavaa, niin kuin kissanhiekkaa tai kymmentä maitopurkkia. Siivet eivät olisi jaksaneet kantaa. Joku keksi siihenkin ratkaisun. Ostokset laitettiin kärryyn ja se vedettiin lentämällä kotiin asti. Kaupoissa oli ihan omanlaisia, isopyöreisiä kärryjä näitä vetolentoja varten.

Siivistä piti pitää hyvää huolta, vähän niin kuin hiuksistakin. Mitä kiiltävämmät siivet, sen kauniimmat. Osa naisista värjäsi siipisulkiiaan samalla kun värjäsi hiuksensakin. Siipisulille oli omat harjat, hoito- ja pesuaineet ja muotoilutuotteet. Halvimmat ja huonoimmat aineet tekivät sulista raskaita,

eikä lento tahtonut sujua, mutta oli myös aineita, joilla lentonopeus saattoi parantua jopa 10 prosenttia.

Jos nainen alkoi odottaa vauvaa, lentäminen muuttui sitä hankalammaksi, mitä isommaksi maha kasvoi. Varsinkin lentoon nousu oli kömpelöä, kun siivet eivät meinanneet jaksaa nostaa naista ja mahassa kasvavaa vauvaa ilmaan. Monet naiset pitivät lentotauon raskauden loppuvaiheessa. Eivätkä he lentäneet pienen vauvankaan kanssa, se kun olisi saattanut pudota maahan.

Miehet eivät osanneet lentää, heille ei kasvanut edes siipiä. Miehet eivät kuitenkaan olleet tästä pahoillaan, sillä he keksivät muita keinoja päästä paikasta toiseen. Auto, traktori, mönkijä, lentokone, moottoripyörä, -vene ja -kelkka on keksitty alun perin lentävien naisten maassa. Näillä vempaimilla pääsi paljon nopeampaa ja kauemmas eikä huono sääkään haitannut.

Silloin, kun naiset lensivät katselemaan miesten harrastuksia, miehet saattoivat hermostua. Golfkenttien yläpuolella lentely kiellettiin, kun eräs mies oli vahingossa osunut vaimoonsa, joka oli liidellyt kesken lyönnin pallon lentoradalle ja sai pahan tärskyn pyllyynsä. Samalla lennot kiellettiin raviratojen ja jalkapallokenttien yläpuolelta.

Joskus saattoi käydä niin, että naiseksi syntynyt tunsi haluavansa ollakin mies. Silloin sairaalassa vain leikattiin siivet pois. Se ei käynyt kipeää, sillä leikkauksen ajaksi nainen nukutettiin ja kun hän heräsi, hänellä oli sileä selkä kuin miehellä. Jos mies halusi olla nainen, hänelle rakennettiin tekosiivet kevytmetallista ja purjekankaasta. Niihin liimattiin irtohöyheniä eikä kukaan olisi arvannut päällepäin, että ne eivät ole alkuperäiset.

Naisilla oli usein ongelmia lintujen kanssa. Varsinkin kun linnuilla oli muuttoaika, taivaalla oli ruuhkaa. Isot lintuparvet saattoivat kakkia lentävien naisten päälle ja siitä nousi aina kova meteli. Naiset lensivät kuitenkin sen verran hitaasti, etteivät ne pysyneet lintujen perässä eivätkä voineet niitä hätistellä muuta kuin kiljumalla ja nyrkkiä heiluttelemalla.

Pikkuhiljaa naisia alkoi kyllästyttää koko lentäminen. Hiukset menivät sekaisin, käsilaukut ja kengät tippuivat usein marjapuskiin tai järviin ja hyttysiä meni lentäessä hampaiden rakoon.

Lentäessä ei voinut käyttää kauniita hameita tai röyhelöitä, sillä ne hidastivat lentoa. Löysät vaatteet lepattivat liikaa ja tunkivat tuulussa koko ajan kasvojen eteen. Siipisulkien jatkuva harjaaminen, peseminen ja värjääminen oli myös työlästä ja hankalaa.

Viimeinen niitti oli se, kun miesten keksimät autot, lentokoneet ja muut vempheet kehittyivät niin, että ne olivat paljon mukavampia

ja nopeampia tapoja liikkua. Naiset alkoivat harjoitella moottorikulkuvälineiden käyttöä ja siivet alkoivat surkastua. Lopulta tyttövauvoilla oli selässään enää pelkät lapaluut, joista ei kasvanut siipiä ollenkaan. Siipisulkien pesuainetehtaat lopettivat tuotantonsa ja linnut olivat tyytyväisiä, kun taivaalla ei enää näkynyt kiljuvia naisia.